

EXPRESS

ILUSTROWANY

ROK I

Łódź, wtorek 4 czerwca 1946 roku

Nr 137

ZA REPUBLIKĄ

opowiedziała się znakomita większość ludności włoskiej.—O wynikach wyborów we Francji.—

Partia Pracy przeciw polityce Bevina

Częściowe wyniki wyborów oraz referendum w sprawie: monarchia czy republika we Włoszech, podane dziś rano przez rozgłośnie włoskie świadczą, że we wszystkich większych ośrodkach przemysłowych i miejskich znaczna część ludności wypowiedziała się za republiką. Ostateczne wyniki zostaną ogłoszone prawdopodobnie dziś wieczorem.

Wyniki wyborów we Francji, prasa i radio angielskie usiłują skomentować w ten sposób, jakoby partia katolicko-ludowa (de Gaulle) uzyskała większość w parlamencie. Są to wywody sztucznie naciągnięte i demagogiczne.

Prosty rachunek świadczy o czymś wręcz przeciwnym. Posługując się cyfrowymi danymi oficjalnie ogłoszonymi, stwierdzić należy, że lewica (komuniści i socjaliści) zdobyła łącznie 258 mandatów, a partia de Gaulle'a (katolicko-ludowa) uzyskała mandatów 160. Gdyby nawet wszystkie inne pozostałe grupy doliczyć ryczałtem do bloku prawicy, to i tak stanowią one mniejszość.

Lansowana rozbieżność komentarzy polega widać na tym, że inspirowana prasa angielska uparcie liczy na to, że uda się przeszkodzić w utworzeniu jednolitego frontu lewicy. Na tym też tle czynione są dowolne kombinacje cyfrowe.

Dziś ma się rozpocząć w angielskiej Izbie Gmin dwudniowa debata, poświęcona polityce zagranicznej Wielkiej Brytanii. Zapowiadane jest wielkie exposé ministra Bevina, który złoży sprawozdanie z przebiegu konferencji paryskiej oraz — jak twierdzi prasa angielska — udzieli odpowiedzi min. Molotowowi na szereg jego zarzutów.

Na Targach Paryskich stoisko polskie cieszy się zainteresowaniem

Otwarte zostały pierwsze od wybuchu wojny doroczne Targi Paryskie, liczące 3 tys. wystawców. Stoisko polskie, zorganizowane przez Dyрекcję Targów Południowych odbija korzystnie od innych nowoczesną i pomysłową architekturą. Zawiera ono eksponaty 64 przedsiębiorstw, reprezentujących przemysł tekstylny, chemiczny, węglowy, szklany, papierniczy, futrzany i ludowy. Przede wszystkim polskie wyroby tekstylne przyciągają szeroką publiczność, która żywo objawia swe zainteresowanie.

Zgłosił się szereg kontrahentów, którzy zaproponowali transakcje, sięgające milionów dolarów.

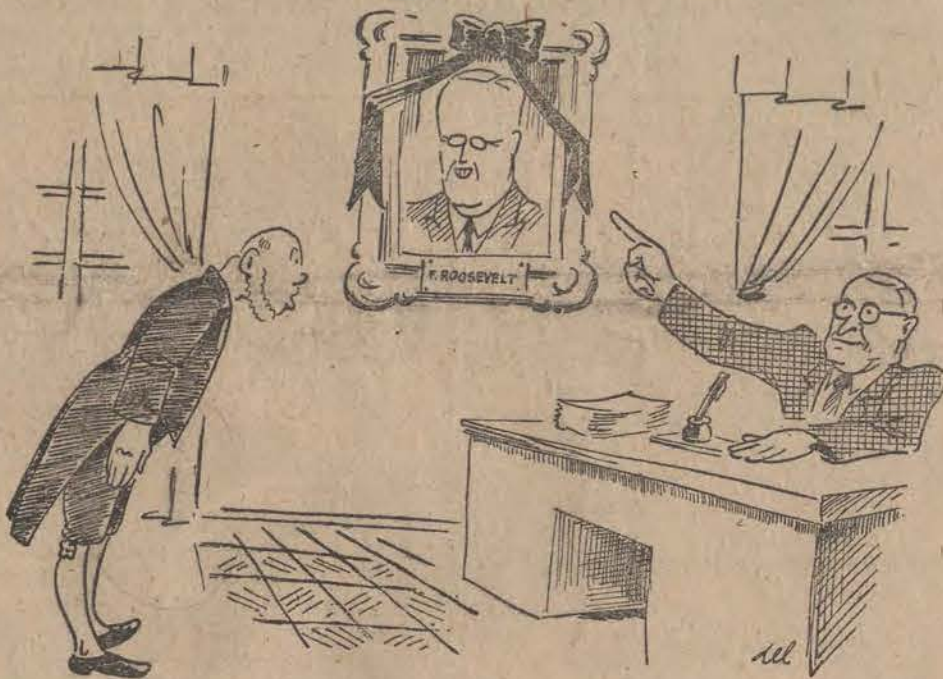
USA sięga po nowe bazy

Donoszą z Lizbony, że St. Zj. prowadzi rokowania w sprawie amerykańskiej bazy lotniczej w portugalskiej kolonii Macao (koło Kantonu w Południowych Chinach). Sprawdzają się również pogłoski o tym, że rząd USA prowadzi rokowania z Danią w sprawie baz amerykańskich na Grenlandii.

Profesor Harold Lasky, przewodniczący Partii Pracy oświadczył w przemówieniu, wygłoszonym w Newcastle, że między członkami partii a min. Bevinem istnieje znaczna różnica zdań i że wielu, a między

nimi i on sam, nie popiera polityki stosowanej przez min. Bevina. Zwłaszcza polityka brytyjska w Grecji, Indonezji i w Indiach budzi wielkie zastrzeżenia.

W Białym Domu

Prezydent wezwał lokaja swego i tymi słowy rzekł on do niego: „Portret ten wisiał tu dosyć długo, weź go i wynieś, mój dobry sługo.”

Ja już wstąpiłem na inną drogę, ja już Mu w oczy patrzeć nie mogę. Dlatego zaraz zrób to, kochany, i zdejm ten portret ze ściany...

Premie Expressu dla Czytelników

Cenne nagrody będą wydawane wybrancom losu od dn. 6 bm.

Wczoraj, dnia 3 czerwca, w lokalu „Expressu Ilustrowanego”, Piotrkowska Nr 102a, w obecności przedstawicieli organizacji młodzieżowych, oraz kolegium redakcyjnego, odbyło się losowanie premii II Wiosennej Akcji Premiowej „Expressu”.

Wynik losowania był następujący: NAGRODA I w postaci zegarka, przypadła na los nr 4097, którego właścicielem jest Czarnecki Bogdan, Zgierz, Długa 61.

NAGRODA II w postaci aparatu fotograficznego, przypadła na los 2066, którego właścicielem jest Dąbka Zdzisława, Retkinia, Zagrodniki nr 65.

NAGRODA III w postaci piłki do koszykówki przypadła na los 5098, którego właścicielem jest Pietrzyk Zygmunt, Łódź Narutowicza 91.

NAGRODA IV w postaci hulaj nogi przypadła na los 4565, którego właścicielem jest Benda Elżbieta, Łódź, Pomorska 144.

NAGRODA V w postaci wiecznego pióra przypadła na los 2248 którego właścicielem

jest Patora Tadeusz, Łódź, Rokicińska 102.

NAGRODA VI w postaci albumu do fotografii przypadła na los 4815, którego właścicielem jest Podgórna Alicja, Łódź Piotrkowska 107.

NAGRODA VII w postaci albumu do znaczków pocztowych przypadła na los 4493, którego właścicielem jest Kuna Jan, Łódź, Franciszkańska 19.

NAGRODA VIII w postaci walizki przypadła na los 2138, którego właścicielem jest Dembowski Jerzy, Łódź, Legionów 7.

NAGRODA IX w postaci kompletu ping ponga przypadła na los 4740, którego właścicielem jest Frączak, Łódź, Gdańska 87/11.

NAGRODA X w postaci termosu przypadła na los 2438, którego właścicielem jest Kubiak Jadwiga, Konstantynów.

NAGRODA XI w postaci kompletu farb przypadła na los 4474, którego właścicielem jest Jarzębski Józef, Konstantynów, Zgierska 42/1.

Forsa i nafta

Rząd St. Zjednoczonych wyasygnował 250 milionów złotych na eksploatację nafty w Venezueli...

Więc jak wiadomo forsy ze Stanów nam odmówiono czyli nie dano.

Wiemy, że forsy tę w Stanach mieliśmy, że „tylko” dać jej nie chcieli.

Trudno, co robić, gdy jej dać nie chcą, trzeba powiedzieć: „tańczył pies z nią”.

Tymczasem forsy dla innych krajów mają i nawet hojnie rozdają.

Milionikami raz dwa sypnęli dla egzotycznej Venezueli.

Bo rząd Yankesów jest tylko rad tym, od których czuje on zapach... nafty...
dr Wist

Zgon Kalinina

Radio moskiewskie podało do wiadomości, że zmarł po długiej i ciężkiej chorobie b. przewodniczący Rady Najwyższej ZSRR Michał Kalinin.

Michał Kalinin był wybitnym politykiem i mężem stanu. Był on członkiem Biura Politycznego i KC Partii Komunistycznej.

Bunt SS-owców

Jak donosi dziennik czeski „Prace”, w ubiegłą sobotę doszło w miejscowości Ujście nad Łabą w Czechach do buntu przebywających w tamtejszym więzieniu SS-menów, którzy w zagadkowy sposób zaopatrzyli się w broń i po zastrzeleniu dozorców otworzyli cele więzienne, w których przebywali przestępcy niemieccy. W mieście wybuchła panika.

Dla stłumienia buntu skierowano silne oddziały policji.

Opiekunowie hitlerjugend o innych nie pamiętają

Komisja rzeczoznawców Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i Francji, która udała się do trzech stref okupacji Niemiec dla zbadania warunków, w jakich żyją Niemcy powzięła jednomyślną, zgodną rezolucję, iż należy podnieść dzienny przydział dla Niemców w tych 3 strefach do 1550 kalorii!

Ci czuli rzeczoznawcy stwierdzili, iż warunki życia Niemców ostatnio się pogorszyły „na skutek zmniejszenia racji żywnościowych”.

Należy tu przypomnieć, że pani Roosevelt uznała, iż dzieci niemieckie wyglądają lepiej niż dzieci brytyjskie nie mówiąc już oczywiście o dzieciach wschodniej Europy.

„Lublin deutsche Stadt“

Klamstwa na znaczkach pocztowych

Bezcenne okazy i.. bezcenne prowokacje. — Kopernik — wielkim astronomem niemieckim“

Różnie mówią o zbieraczach znaczków pocztowych. Jedni uważają filatelistów za osoby chore i pobłażliwie się odnoszą do ich namiętności. Inni znów uważają filatelistów za ludzi sprytnych, którzy w ten sposób zarabiają pieniądze. Jeszcze inni twierdzą, że filatelistyka jest pożyteczna... bo wyrabia cierpliwość, systematyczność, uczy geografii, czy też historii.

Niezależnie od tych opinii trzeba stwierdzić, iż zbieranie znaczków pocztowych jest niezmiernie rozpowszechnione na świecie. W takiej Anglii, Stanach Zjednoczonych, Belgii czy Francji — filatelistyka jest zjawiskiem powszechnym.

50.000 dolarów za znaczek

Najdroższym znaczkiem na świecie jest mały skrawek papieru prymitywnie wykonany w Brytyjskiej Gwianie.

Transakcja tym znaczkiem po raz ostatni została dokonana 8 sierpnia 1940 r. na licytacji. Znaczek na aukcji w Nowym Jorku osiągnął sumę 50.000 dolarów.

Mniej więcej tę samą wartość przedstawiają pierwsze znaczki z wyspy Maurytius, z wyspy Reunion i Hawaj. „Maurytiusów“ jest na świecie tylko kilkanaście sztuk. Jeden z tych „białych kruków“ znajduje się w zbiorach króla Jerzego V-go. Swego czasu muzeum pocztowe w Berlinie nabyło „Maurytiusa“ za kilkadziesiąt tysięcy marek — ekspertyza wykazała, że znaczek jest zle-

piony z 9-ciu kawałków. Trzeba wiedzieć, że uszkodzenie znaczka, chociażby najmniejsze, obniża niesłychanie jego wartość. Ale i na to sprytni znaleźli radę — powstało wiele specjalnych klinik znaczków pocztowych. Specjaliści tak artystycznie potrafili reperować znaczki, że dopiero pod lampą kwarcową można stwierdzić, czy znaczek jest w dobrym stanie.

Rzecz prosta, że powstał również cały szereg fabryk fałszywych znaczków. Jeden z fabrykantów doszedł do takiej perfekcji, że najlepsi eksperci nie mogli stwierdzić, czy znaczek jest istotnie fałszywką. Znany takim fałszerzem był Fournier w Szwajcarii, który zrobił kolosalny majątek.

Filatelistyka na usługach propagandy

Podczas wojny znaczek stał się czynnikiem propagandowym. Szczególnie Niemcy starali się wykorzystać go w tym celu. Dla upamiętnienia Anschlussu — Niemcy wydali specjalny znaczek, wyobrażający Hitlera i tyrolczyka. Dwa ci chłopcy stoją na tle mapy, której kontury przedstawiają „wielkie Niemcy“ wraz z całą Polską i Ukrainą...

Podczas okupacji Niemcy wydali na naszych ziemiach cały szereg znaczków t.zw. „gubernialnych“. Początkowo napisy na tych znaczkach były „Generalgouverne-

ment“ — nieco później serie te zostały wycofane i do napisu „Generalgouvernement“ dodano jeszcze „Deutsches Reich“. Niemcy wydali u nas szereg złośliwych — propagandowych znaczków na pomoc zimow i na fundusz niemieckiej kultury. Wydano serie „z podobiznami volks-deutschów“ przesiedlających się z Wołynia na zachód, oraz znaczki z podobizną Kopernika — jako „wielkiego astronoma Niemiec“. Szczytem bezczelności niemieckiej było puszczanie w obieg znaczków z napisem „Lublin deutsche Stadt“!

Przedrukowano również zapasy znalezionych znaczków polskich — niemieckimi napisami i t.zw. „wroną“. Znaczki te stały się przedmiotem spekulacji wśród urzędników pocztowych — Niemców, którzy nie puszczali ich w obieg, a sprzedawali dużo drożej na boku. Prawo do nabycia większej ilości tych serii otrzymywali wyłącznie Niemcy.

Naodwrot — podczas powstania warszawskiego harcerze zorganizowali pocztę miejską i wiele znaczków z Hitlerem przedrukowano orzełkiem polskim. Znaczki te, jak również specjalne wydania z tego okresu są b. poszukiwane przez filatelistów.

Roosevelt — zapalony zbieracz

A teraz kilka słów o wielkich zbieraczach. Nie każdemu jest wiadomo, że prezydent Roosevelt był namiętnym filatelistą.

Po jego śmierci zbiory zostały zlicytowane. Eksperci oszacowali kolekcję na 100.000 dolarów, a tymczasem podczas aukcji uzyskano sumę 210.000 dolarów.

Wielkimi zbieraczami (ale tym nie przychodziło to trudno, gdyż otrzymywali wiele prezentów) byli królowie Jerzy V oraz Victor Emanuel. Znana jest również namiętność do filatelistyki popularnego aktora filmowego Adolfa Manjou.

Jak twierdzą złośliwi, szereg małych republik Amerykańskich, jak również mikroskopijskie państwa Europy — jak np. San Marino utrzymują się tylko z wydawnictw nowych znaczków pocztowych. Wiele jest w tym prawdy.

Dlatego dzisiejsze pocztę starają się, aby wyglądała znaczka był jak najbardziej estetyczny, a nawet artystyczny. Najmłodsi filatelisci polują zazwyczaj na egzotyczne znaczki jak np. na najmniejszy znaczek na świecie z Victorią oraz znaczki, przedstawiające zwierzęta podzwrotnikowe, jak to np. na znaczkach Borneo. Poszukują również egzemplarzy trójkątnych, które specjalnie drukowane są dla filatelistów. Tego rodzaju znaczków jest jednak b. wiele na świecie, gdyż są produkowane masowo — dużo pożyteczniej zbierać okazy starsze — mniej efektowne — ale za to te, które z biegiem czasu nabierają wartości.

K. G.

Znowu śmiertelna ofiara nieostrożnej jazdy szofera

Nie ma dnia bez wypadku samochodowego. Szoferzy — jak widać — najzupełniej lekceważą obowiązujące przepisy.

Wczoraj znów zanotowano śmiertelny wypadek.

Na rogu Al. Kościuszki i 6-go Sierpnia, auto ciężarowe wpadło na przechodzącą przez jezdnię, Barbarę Stryczkiewicz, zam. przy ul. Wólczańskiej 29.

Nieszczęśliwa została zgnieciona przez samochód. Gdy wyciągnięto ją — żyła jeszcze. Natychmiast odwieziono ją do szpitala, gdzie zmarła.

Wypadek ten stał się powodem demonstracji zebranej publiczności, która głośno domagała się surowego ukarania szofera. (H. K.)

Polski statek rybacki „Kastor“ wrócił do Gdyni z obfitym połowem

(J. z.). Pierwszy polski statek rybacki do połowów dalekomorskich „Kastor“ powrócił w tych dniach do Gdyni ze swojej wędrowki po morzu Północnym.

W wyniku połowów przywieziono 15 ton ryb: dorsze, łososie, raje, flądry i młode rekiny. Jedną ze złowionych fląder waży 55 kg. i jest olbrzymiej długości 150 cm. Okaz ten został przekazany Instytutowi Ichtiologicznemu. Złowione ryby zakupiły Państwowe Zakłady Przetwórcze, wędzarnie i fabryki konserw.

Statek „Kastor“ jest własnością Towarzystwa Połowów Dalekomorskich „Dalmor“.

Statek ten ma pojemność 260 ton i załogę jego stanowi 15 osób.

Wkrótce przybędzie drugi statek „Kastoria“. Oba statki każdego tygodnia wyjeżdżają na połowy, z których przywozić będą po kilkanaście ton ryb.

Pierwsze sukcesy Polskiej Rybackiej Floty Dalekomorskiej i jej rozwój, są dobrym prognostykiem na przyszłość. Gdy nasze wybrzeże i jego porty zostaną należycie wykorzystane, gdy rozwinie się nasza flota rybacka, będziemy mieli zapewnione dla całej ludności kraju dostateczne ilości ryb morskich, które stanowią smaczne, zdrowe i pożyteczne pożywienie.

Codzienna nowelka Expressu

Twarz w lustrze

— Napijcie się jeszcze moi drodzy — odezwał się Robert — ponieważ przy goda, którą chcę wam opowiedzieć, za krawa na fantazję. Wytyście dobrze waszą uwagę, by zrozumieć, co się ze mną stało dwa lata temu.

Znajdowałem się wtedy w San Francisco. Tego roku postanowiłem całe lato spędzić w górach, ponieważ wytyżona praca ostatnich miesięcy poważnie nadszarpnęła moje nerwy i zdrowie. Likwidowałem stopniowo moje sprawy, by mieć zupełny spokój w ciągu lata. Sprawdziłem konto w banku, pożegnałem znajomych, pozostawiając mi tylko rozmowa z moim współnikiem, który mieszkał na południowym przedmieściu. Jeżeli ktoś z was zna Frisco, to pamięta, że, by się tam dostać, trzeba przejechać chińską dzielnicę, która swoim wyglądem bardziej przypomina chińskie miasto, niż Pekin, czy Szanghaj. Wziąłem więc taksówkę i zapuściłem się w kręte uliczki chińskiej dzielnicy. Niestety, po pięciu minutach, szofer oświadczył mi, że musimy urządzić przymusowy postój z powodu defektu w motorze. Ponieważ nie było nigdzie drugiej taksówki, a bałem się, że gdy się spóźnię, nie zastanę mego współnika, wszedłem na chwilę do sklepu, by zatelefonować. Nad wejściem wisiał szyld

z dziwnym napisem: „Sprzedaż cudzych twarzy“. Nie zwróciłem nań uwagi. Dzięki Bogu, w sklepie znajdował się telefon, mogłem więc uprzedzić mego znajomego, że się spóźnię. Już miałem opuścić lokal, gdy z głębi sklepu wyłoniła się postać rosłego Chińczyka, który patrząc na mnie intensywnie rzekł: — Feng-tsi, nie opuszczaj mego domu, bo za progiem czeka na ciebie policja.

Roześmiałem się, myśląc, że Chińczyk żartuje, ale on ciągnął dalej: — Feng-tsi, posłuchaj mojej rady, bo może być z tobą źle.

Zdenerwowało mnie wreszcie to uporczywe wmawianie mi, że jestem Chińczykiem, o nazwisku Feng-tsi, — rzekłem więc podniesionym głosem: — Do diabła, nie nazywam się Feng-tsi! Jestem inżynier Robert Scott o czym można się łatwo przekonać, chociażby z wizytówki. Sięgnąłem do portfela, wyjąłem wizytówkę i... przerażony czytałem: Feng tsi, Szanghaj — urzędnik Banku Wschodniego!

Słyszałem głos Chińczyka: — Nie jesteś Robert Scott, jesteś Feng tsi, który ukradł 200.000 dolarów i ukrywa się przed policją.

Czułem krople potu na czole. Ale nie samowolny strach ogarnął mnie dopiero wtedy, gdy Chińczyk podsunął mi lustro, w którym ujrzałem kościstą, żółtą twarz, o skośnych oczach. To miałem być ja. A przecież, u krośset, byłem pewien, że jestem Robertem Scottem!

A Chińczyk ciągnął dalej: — Nie martw się Feng tsi, dzisiejsza chirurgia poczyniła tak olbrzymie postępy, że bez trudu potrafimy ci zmienić oblicze. Nikt cię nie pozna. Kilka serii zastrzyków hormonowych, stopniowe transplanacje skóry i zmienisz swoją twarz. Chodź, pokażę ci naszą klinikę, gdzie znajdziesz inne oblicze.

Przez zamaskowane drzwi przeszedłem z nim do luksusowego urządzonego gabinetu chirurgicznego.

Tu sprzedawano cudze twarze. Zaczęłem pojmować i nagle spojrzałem jeszcze raz w lustro. Brzydka, skośnooka twarz była odbiciem mojej twarzy. Pojałem ogrom nieszczęścia. Nigdy już nie będę Scottem, białym szczęśliwym czołwiekiem.

I jakgdyby ośnienie, uderzyła mnie myśl, że jeśli była możliwa moja przemiana w Chińczyka, to przecież może się uda zmienić mnie spowrotem w białego. Gorączkowym, podnieconym głosem zapytałem o to mego przewodnika. Uśmiechnął się zagadkowo i rzekł: — Oczywiście, ale to jest bardzo kosztowne, bolesne i długo trwa.

Zgodziłem się na wszystko bez namysłu. Wyplaciłem Chińczykowi 10.000 dolarów, podpisałem kontrakt na operację, wypełniając klauzulę, że robię

wszystko dobrowolnie, poczem rozpoczęły się naprawdę bolesne długotrwałe zabiegi chirurgiczne, które mi powoli przywracały dawne rysy. Nie macie pojęcia jaki byłem szczęśliwy, gdy ujrzałem po trzech miesiącach moją twarz. Najcięższą była jednak operacja oczu. Po pięciu miesiącach byłem dawnym Robertem Scottem. W kieszeni miałem puszkę, czułem się cały osłabiony, ale byłem najszczęśliwszym z ludzi. Gdy opuszczałem sklep, w którym sprzedawano cudze oblicza, ścisnąłem z wdzięcznością rękę Chińczyka, który znów tajemniczo się uśmiechał.

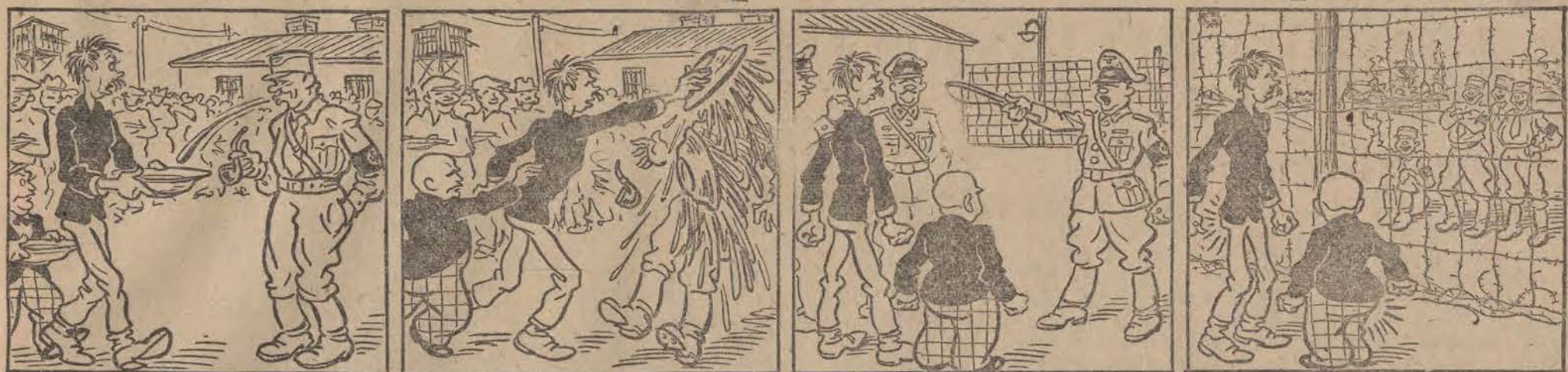
Ale dopiero gdy wyszedłem ze sklepu, stanąłem jak wryty. Na ulicy stała moja taksówka, a szofer, otwierając drzwiczki, mówił: — Przepraszam, że trwało to aż pięć nacięć minut, ale karburator się zanieczyścił!

I wtedy, moi drodzy przyjaciele, pojąłem, że padłem ofiarą sprytnych oszustów.

Nigdy nie wyglądałem, jak Chińczyk Feng tsi, nie przechodziłem żadnej operacji. Ale z tyłu, za sklepem istniała rzeczywistość niewielka sala operacyjna, która jednak była tylko pretekstem dla właściciela sklepu, sprzedającego cudze oblicza. Głównym źródłem zysków były właśnie takie ofiary jak ja, które ulegając potężnej sile hipnotyzmu, zgadywały się na zapłacenie każdej sumy, byle tylko odzyskać własną twarz.

T. B.

WICEK i WACEK (w czasie okupacji)

NIEMIEC: — Tfu! Schweinehund!
WICEK: — Krew mnie zalewa!..
WACEK: — Wiciuniu, wal!..

WICEK: — Masz swoją łurę!
WACEK: — I ode mnie też!
NIEMIEC: — Biją, mordują, Hilfe!

KOMENDANT: — Dla odmiany po sto kijów! Może będą pokorniejsi!
WICEK: — Bardzo wątpię...

NIEMCY: — Ale dostali łanie!..
WICEK: — Przyjdzie na psa mróz!
WACEK: — Na niemieckiego psa!..

CENY SA ZBYT WYSOKIE!

Zywiec i zboże staniały, a konsument płaci po dawnemu.-- Związki zawodowe podejmują akcję w celu obniżenia cen.—

Z okolic Łodzi i dalszej prowincji dno-
szą o bardzo ważnym i pocieszającym zja-
wisku: ceny artykułów pierwszej potrze-
by spadają, zwłaszcza ceny żywności i zboża,
przy czym zwiększył się jednocześnie do-
wóz tych artykułów do Łodzi.

Tymczasem ceny na mięso, tłuszcz, wę-
dliny, pieczywo itd. utrzymują się nadal
na tym samym poziomie, co jest zarówno
z punktu widzenia społecznego, jak i gos-
podarczego najzupełniej nieuzasadnione.

Ten stan spowodował zainteresowanie
się bliżej tą sprawą związków zawodo-
wych, które postanowiły podjąć energicz-
ną akcję, celem spowodowania odpowied-
niej obniżki cen mięsa, tłuszczów, wędlin,
chleba itp.

W najbliższych dniach w związku z tym
odbędzie się specjalna konferencja z in-
icjatywy Okręgowej Komisji Związków Za-
wodowych, w której stroną przeciwną bę-
dą przedstawiciele cechu pićkarskiego i
mięsno - wędliniarskiego.

Celem konferencji jest opracowanie na
podstawie kalkulacji nowego obniżonego
cennika dla wprowadzenia go w życie na
terenie całej Łodzi.

Jak się dowiadujemy, ceny żywności na
prowincji kształtują się już od 100 złotych
za kilogram. Fakt ten upoważnia związki
zawodowe do wystąpienia

**O WPROWADZENIE OBNIŻKI CEN NA
MIĘSO, WĘDLINY I TŁUSZCZE - W GRA-
NICACH OD 20 DO 30 PROCENT.**

Sprawa ta będzie tematem pierwszej kon-
ferencji z przedstawicielami obydwu ce-
chów, która odbędzie się najprawdopo-
dobniej jeszcze w bieżącym tygodniu.

Repatrianci również głosują

Do niedzieli można zgłaszać poprawki do spisu.
300 tys. uprawnionych do głosowania w Łodzi

Im bardziej zbliża się dzień 30 czerwca,
tym większe daje się zauważyć zaintere-
sowanie referendum ludowym. Przygotowa-
nia są w pełnym toku. W chwili obecnej
odbywa się przeglądanie spisów uprawnio-
nych do głosowania. Spisy te wyłożone są
codziennie przez 5 godzin w biurach ob-
wodowych komisji, których na terenie
Łodzi jest 195. A więc każdy obywatel, któ-
ry chce sprawdzić, czy nie został pominię-
ty w spisie, ewentualnie chce przekonać
się, czy do spisu nie została włączona o-
soba, nieuprawniona do głosowania
(volksdeutsche), może to uczynić do nie-
dzielni, dnia 9 bm. włącznie w godzinach od
4-ej do 9-ej wieczór w lokalu komisji ob-
wodowej swego obwodu.

Wszelkie reklamacje w takich sprawach,
wniesione na piśmie lub ustnie przewo-
dniczący obwodowych komisji prześlą do
dnia 15 czerwca przewodniczącemu okrę-
gowej komisji, zaś przewodniczący okrę-
gowej komisji zbada je oraz do dnia 20-go
czerwca nakaże obwodowym komisjom e-
wentualne wprowadzenie zmian do spi-
sów osób uprawnionych do głosowania.

Nie później niż 22 czerwca obwodowe
komisje - po ewentualnym wprowadze-
niu zmian zarządzonej przez przewodni-
czącego okręgowej komisji.

**USTALA OSTATECZNIE SPISY OSÓB,
UPRAWNIONYCH DO GŁOSOWANIA.**

Według prowizorycznych obliczeń na
terenie Łodzi uprawnionych do głosowa-
nia jest

OKOŁO 300.000 OSÓB,

tj. tych wszystkich, którzy w dniu 30-go
czerwca rb. będą miały ukończonych 21
lat.

Celem umożliwienia udziału w głosowa-
niu jak największej liczbie obywateli pol-
skich, wydane zostały specjalne przepisy,
dotyczące repatriantów i przesiedleńców,
którzy powrócili, względnie zmienili miej-
sca zamieszkania po dniu ogłoszenia usta-
wy. Tacy obywatele, na ich żądanie, będą
włączani.

Skradł 20 worków cukru

Pracownik PUR-u w Łodzi skazany został na
4 lata więzienia

(e.z.) Władysław Wac, konwojent od-
działu miejskiego PUR-u w Łodzi, został
wysłany pod koniec grudnia ub. roku na
zlecenie referenta żywnościowego do ma-
gazyynu „Społem” po kaszę i cukier dla
PUR-u. Przywiózł on przeszło 10 tys. kg
kaszy jęczmiennej i 2700 kg cukru. Była to
tylko część żywności, którą miał dostar-
czyć. Na zapytanie magazyniera, dlaczego
nie przywiózł wszystkiego, odpowiedział,
że zabrakło mu worków i że resztę przy-
wiezie za parę dni. Zaznaczyć należy, że
Wac zatrzymał rachunki i pełnomocnic-
two. Gdy po paru dniach Wac nie stawiał się
do pracy, wysłano do „Społem” innego
konwojenta, a wtedy okazało się, że Wac
wszystko już wybrał.

Na zlecenie Zarządu Miejskiego PUR

Wac został aresztowany. Przyznał się do
winy. W śledztwie okazało się, że sprzedał
on około 20-tu worków cukru, a uzyskaną
sumę 180 tys. złotych wydał na osobiste
potrzeby.

Sąd doraźny w Łodzi skazał Waca na 4
lata więzienia i 50 tys. grzywny z zamiarą
na 200 dni więzienia. W motywach wyro-
ku Sąd podkreślił, że w okresie odbudowy
Państwa przestępstwa kradzieży na szkodę
instytucji państwowej, powołanej do opie-
ki nad najbardziej pokrzywdzonymi oby-
watelami, zagrażają w większej mierze po-
rządkowi publicznemu, niż inne przestęp-
stwa.

Rozprawie przewodniczył sędzia Biało-
skórski, ławnikami byli obywatele Pajor i
Jachol, oskarżał prokurator Kłoczkowski.

Groby Polaków

na cmentu rzu żyd. w Łodzi
(e.z.) W czasie śledztwa w sprawie Han-
sa Bibowa, komendanta łódzkiego getta,
wyszło na jaw, że na cmentarzu Żydow-
skim w Łodzi odbywały się masowe egze-
kucje Polaków. Niemieccy oprawcy zwo-
zili na cmentarz Żydowski Polaków, praw-
dopodobnie więźniów politycznych i po
rozstrzelaniu zakopywali ich zwłoki na
miejscu.

Mogily te jeszcze nie zostały zbadane.
W najbliższych dniach sprawą tą zajmie
się Urząd śledczy i Żydowska Komisja Hi-
storyczna.

Nasze Pady

EWA pyta nas jak oczyścić i wygładzić zardzewiałe żelazko do prasowania.

Niech Pani owinie kawałek żółtego wosku w gałganek i pociera nim rozgrzane żelazko, poczym niech je Pani przesuka po papierze, posypanym solą tak długo, aż stanie się zupełnie czyste i gładkie.

ALA Z GDAŃSKIEJ. Bardzo ciężko jest — panno Alu — uczyć się i pracować jednocześnie. Szczególniej, że — jak Pani pisze — nauka nie przychodzi Pani specjalnie łatwo. Może raczej trzeba było kształcić się zawodowo, co pozwoliłoby Pani zdobyć niezależność szybciej? Jeżeli jednak decyduje się Pani na liceum ogólnokształcące, to chyba bardziej celowe będzie wyżyć wszystkie siły, by ukończyć je w przepisany terminie, dla rodziców bowiem żadne trudy, poniesione dla Pani, nie będą zbyt ciężkie, skoro będą widzieli Pani dobre postępy w nauce.

W. ZB. Chciałby się Pan nauczyć pływać. Łódzki Okręgowy Związek Pływacki organizuje kursy nauki pływania dla dzieci, młodzieży i dorosłych pod kierunkiem instruktorów Polskiego Związku Pływackiego na pływalni „K. P. Zjednoczone” przy ul. Kielińskiego, róg ks. Biskupa Tymienieckiego (dojazd tramwajami 4 i 5). Bliższe informacje otrzyma Pan w kasie pływalni.

TADEK H. Szkoła Marynarki Wojennej mieści się w Gdańsku, w Nowym Porcie. Warunkiem wymagany jest ukończenie 7 klas szkoły powszechnej. O bliższe szczegóły może Pan napisać do komandora Kopcia, komendanta Szkoły.

MARIAN K-ko. Łódź. List, zaadresowany w ten sposób, że na kopercie jest tylko nazwisko adresata i miejscowość, którą zamieszkuje — dojdzie tylko wówczas, gdy dana osoba jest bardzo dobrze znana. Poza tym mogą zachodzić przecież wypadki, że w danej miejscowości jest kilka, czasem kilkanaście osób tego samego nazwiska.

Poszukiwać osoby, którą Pan pragnie odnaleźć, może Pan, albo przez Polską Czerwony Krzyż, albo za pomocą znajdującej się przy każdym urzędzie pocztowym CEPO.

Śmiejmy się

Pele-Mele

Profesorowie są, jak wiadomo, bardzo roztargnieni. Wszelkie rekordy pod tym względem bije niewątpliwie profesor Zapominalski. Chodząc wczoraj, ulicą, zatrzymał się nagle i sam do siebie mówił:

— Pamięć zawodzi mnie coraz bardziej. Wiem, że córka moja urodziła dzisiaj dziecko, ale zapomniałem, czy dziewczynkę, czy chłopca i teraz nie wiem, czy jestem dziadkiem, czy babką?...

Pan Apolinary Wężyk kocha się na zabój w fertycznej kelnerce z sąsiedniego baru. Oto dziś, korzystając z pięknego dnia niedzielnego, zabrał swą ukochaną na spacer za miasto.

Piękna przyroda i zapach kwiatów robią swoje. Serce pana Wężyka przepełnia gorące uczucie, ale nie wie jak je wyrazić. Wreszcie, gdy przechodzi obok cmentarza, pan Wężyk zdobywa się na odwagę:

— Widzi pani, panno Marysio tu jest nasz rodzinny grobowiec. Czy pani chciałaby być w nim pochowana?...

Fewien nałogowy pijak zdradza jednocześnie inklinacje do filozofii.

— Ze mną się dzieją dziwne rzeczy — konkluduje kiedyś. — Gdy przechodzę koło restauracji, nie mogę się oprzeć, ażeby nie wejść, a gdy wychodzę, nie mogę chodźić, ażeby się nie oprzeć...

Pani Maria, zdenerwowana, oczekuje powrotu męża. Właśnie dostała wiadomość, że małżonek zdradza ją bezczelnie, zresztą z jej najlepszą przyjaciółką.

Gdy pan Zenobiusz przekroczył próg mieszkania, małżonka jak furia wpadła na niego:

— Ach, ty niewdzięczniku! Przyszedłeś nareszcie!... Gdzieś ty był, co? Może powiesz, że na zebraniu, tak? Ale tym razem nie ci nie pomożę! Ja wiem wszystko!

Pan Zenobiusz nie traci rezonu:

— Co ty powiadasz, żonczko? Wiesz wszystko? To powiedz, kiedy nam dadzą wreszcie paczkę UNRA?...

Mały Kazio nie wie, jak się robi rogalki. Starszy braciśzek tłumaczy mu:

— To bardzo proste: bierze się dziure i oblepia się ją dokoła ciastem!

Przy okienku Nr 9—na poczcie

Traci się czas niepotrzebnie

Dlaczego trzeba wysiadać w „ogonku” tyle godzin? — Perypetie z dowodami osobistymi.

Na Poczcie Głównej przy ul. Daszyńskiego jest wiele okienek. O jednym z nich wiem napewno, że jest fatalne. Pomimo, że nie widnieje na nim Nr 13-ty. Jest to okienko Nr 9 — fatalne jest dla tego, że człowiek pracy traci tam wiele, wiele czasu.

W dniu 1-ym czerwca zmarnowałem tam, ni mniej ni więcej, tylko bite dwie godziny, ażeby podjąć 200 zł., nadesłane mi przez jakiegoś, nie dzisiejszych zasad, dłużnika.

Przed wszystkim jedno okienko do podejmowania pieniężnych przekazów pocztowych — to stanowczo niewystarczające, szczególnie 1-go i 15-go każdego miesiąca. Przed dziewiątym okienkiem formuje się zatym olbrzymia kolejka. Kolejka złożona w przeważającej części z ludzi pracy, którzy specjalnie zwolnili się ze swych warsztatów (przekazy wypłacane są tylko w godzinach od 8 do 15-cj) i czas mają bardzo ograniczony. Stoją więc dosłownie „jak na szpilkach”, co chwila rozpaczliwie spoglądając na zegar.

A tymczasem kolejka posuwa się w żół-

wim tempie. „Panienska z okienka” w tym wypadku w postaci starszej pani, nie może jakoś jeszcze zorientować się należycie w swych obowiązkach, jest za mało sprawną. Płyną długie minuty, zanim z leżącego przed nią stosu przekazów — wyszuka właściwy. Potem, przez okulary długo go bada. Potem rozpoczyna indagację.

— Od kogo pochodzi ten przekaz?

Zdarza się, że adresat nie wie, kto mu robi tę miłą niespodziankę. Czasem zapomni, że ktoś mu jest coś winien. Czasem pamięta, ale ten dług nie kojarzy mu się jakoś z miejscowością, skąd nadeszły pieniądze — ostatnio ludzie tak się rozproszyli po Polsce... Więc nie zawsze potrafi odpowiedzieć. Wtedy zaczynają się długie konferencje, domysły, kłótnie...

A kolejka rośnie, ludzie coraz bardziej zdenerwowani przestępują z nogi na nogę, mruczą przekleństwa, czasem zniecierpliwieni domagają się kierownika.

Jest jeszcze jedna sprawa, przedłużająca w nieskończoność załatwianie każdego poszczególnego interesanta. Mniej więcej co drugi człowiek — sądząc z obserwacji

przy okienku pocztowym — nie posiada dowodu osobistego, koniecznego do podjęcia przesyłki pieniężnej. W czasie zawierania wojennej tak wiele dokumentów spaliło się, zaginęło... Długie wędrówki po całej Europie, odbywane w okresie ostatnich 6 lat, nie sprzyjały konserwowaniu się dokumentów. Wiele też osób, ukrywających się, zniszczyło swe papiery świadomie.

Więc przy okienku powstają kłótnie. Na dowód swej tożsamości ktoś podsuwa adresowany do niego list, ktoś inny przyprowadza „świadka”. A urzędniczka tłumaczy, tłumaczy... I ona traci czas i nie szczęśliwi ludzie w kolejce.

— Ja już trzeci raz przychodzę po te sto złotych — skarży się jakaś kobieta. Listonosz nigdy mnie nie może zastać w domu, bo pracuję. Zwolnić się mogę najwyżej na godzinę, a nigdy nie uda mi się w ciągu tego czasu załatwić...

A przecież można by tak prosto kwestię tę rozwiązać, by urzędniczka napróżno nie traciła czasu, informując co drugą osobę ciągle o jednym i tym samym, tudzież nie marnowałaby długich godzin, wystając w kolejce.

Aby temu zapobiec należałoby umieścić obok okienka duży, wyraźny, rzucający się w oczy napis — jakie dokumenty winien przedstawić petent, nieposiadający dowodu osobistego, a starający się podjąć pieniądze. Napis musi być wyraźny i rzucający się w oczy, nie na kawałku papieru, a zredagować go należy tak, aby dosłownie każdy człowiek go zrozumiał.

W ten sposób uniknie się zbędnego informowania klientów i choć w pewnej mierze przyspieszy się tok załatwiania interesantów. Przydałoby się też uruchomienie drugiego okienka do wypłat przynajmniej na kilka dni w ciągu miesiąca, kiedy nasilenie interesantów jest specjalnie duże.

Mamy nadzieję, że łódzka poczta podejmie odpowiednie kroki, by ludzie pracy nie marnowali niepotrzebnie czasu, który mogą wyzyskać z pożytkiem dla siebie i kraju.

Bg.

Zbrodniarz—zwyrodnialec usiłował popełnić samobójstwo w sądzie

Okropności wojny, długotrwałe napięcie nerwów i często straszliwe przeżycia załamały niektóre jednostki, mniej odporne, które zeszyły na drogę moralnego upadku, rozpusty, zbrodni i zbroczeń.

Spółczesność musi bronić się przed takimi jednostkami, które zagrażają bezpieczeństwu i zdrowiu innych ludzi. Wielu oskarżonych w procesach „przy drzwiach zamkniętych” sąd odsyła do szpitali dla umysłowo chorych, w wielu wypadkach zbrodniecy — zbrodniarze wędrują do więzień.

W dniu wczorajszym również odbyła się jedna z rozpraw „przy drzwiach zamkniętych”. Zakończyła się ona niespodziewanie, bowiem oskarżony, po odczytaniu publicznego wyroku, usiłował popełnić samobójstwo.

Zygmunt Stankiewicz z Pabianic, mężczyzna w sile wieku, w czerwcu i w lipcu ub.r. w lesie w miejscowości Chochla gm. Dobroń pow. Łask dokonał szeregu gwał-

tów na samotnych kobietach i dziewczętach. Zaczajony w lesie, ubrany tylko w siatkę na włosy i czarne okulary, napadał na kobiety, którym wiązał ręce szalikami, bił, zdierał bieliznę i niewolili. Poza tym, podając się za funkcjonariusza władz bezpieczeństwa, legitymował przechodniów. Ujęty w sierpniu ub.r. przez milicję, 12-go września zbliżył z aresztu. Aresztowany ponownie, w dniu wczorajszym odpowiadał przed Okręgowym Sądem Karnym w Łodzi za dokonanie gwałtu na 14-letniej Alicji L. i Marii S.

Sąd wydał wyrok, skazujący Zygmunta Stankiewicza na 3 lata więzienia. Na mocy amnestii karę zmniejszono do 18 miesięcy. W rozprawie wzięli udział sędziowie: Maurer, Medyński, Baranowski i prokurator Leszczyński.

Po odczytaniu wyroku Stankiewicz wydobyl żyletkę i chciał przeciąć sobie żyły u rąk. Jednak interwencja woźnego sądowego zapobiegła samobójstwu skazanego.

Lodzianie jeżdżą na „gape...”

Coby się działo gdyby i u nas—jak w niektórych krajach europejskich—nie było konduktorów?

(J. z.) Proszę bilety do kontroli!

Wśród jadących w tramwaju na takie słowa następuje reakcja. Wiele osób momentalnie gotuje się do wyjścia, są nawet tacy, którzy wyskakują w biegu z wagonu. Poprostu panika. Tak — śmiało można powiedzieć, że co 10-ty pasażer tramwajów miejskich jeździ „na gape”.

Tacy specjaliści od bezpłatnej jazdy najczęściej grupują się na platformach, aby w razie kontroli jak najszybciej ułotnić się z wozu.

„Gość na gape” przyparty do muru przez kontrolera — służbę próbuje najczęściej wykreślić się oszustwem. Wreca więc np. zwiniętą półówkę banknotu pięćdziesiętowego, lub trzy, czy cztery jedno złotowe banknoty. W pośpiechu konduktor, odnoszący się z ufaniem do podróżnych, wrzuca szybko banknoty do torby i wydaje bilet. Dopiero po

ukończeniu służby i sprawdzeniu kasy, wychodzą na jaw oszustwa nieuczciwych pasażerów, za których płacić musi potem konduktor ze swojego skromnego zarobku.

Posługiwanie się starymi biletami przesiadkowymi jest również znanym manewrem „oszczędnych” pasażerów. Czasami konduktorzy odbierają podróżnym bilety przesiadkowe z przed tygodnia. Wytrawniejsi posługują się nawet fałszywymi legitymacjami, uprawniającymi do zniżek tramwajowych.

Te wszystkie fakty, które są częstym, niestety zjawiskiem w łódzkich tramwajach, dowodzą, jak wielu jeszcze wśród nas nie posiada wyrobienia obywatelskiego, jak wielu ludzi chce nieuczciwością i oszustwem „zaoszczędzić” kosztem naturalnie odpowiedzialnej konduktorki drobne kwoty...

W niektórych krajach nie ma w tramwajach konduktorów. Nprz. w Rydze konduk-

tor jeździ tylko w pierwszym wozie i od czasu do czasu sprawdza działanie automatów, wydających bilety przy wejściach do pozostałych wozów. Podobno nie zdarza się tam, aby ktoś jeździł „na gape”.

Ciekawe, co by było, gdyby takie automaty wprowadzić w tramwajach łódzkich? Lepiej jednak — naszym zdaniem — takich prób nie robić.

OGŁOSZENIE

Obchód pięćdziesięciolecia pracy Państwowej Szkoły Wtókiennej w Rakaszowie odbędzie się 22 i 23 czerwca tj. wcześniej niż to pierwotnie zapowiadzano. Komitet jubileuszowy prosi byłych nauczycieli i instruktorów szkoły oraz jej wychowanków o wzięcie udziału w obchodzie pięćdziesięciolecia. W programie nabożeństwo, otwarcie zjazdu, referaty, wystawa prac szkoły i jej dzieł: inscenizacje, recytacje, śpiewy zespołów szkolnych.

LETNIA AKCJA PREMIOWA

„Expressu
Ilustrowanego”

KUPON Nr 4

Wyciąć i zachować

SPORT

Sportowa Łódź przeżywa dziś emocje

Zawody lekkoatletyczne z udziałem najlepszych krajowych i czeskich zawodników zapowiadają się nader interesująco

W ostatnich czasach dużo nam obiecywano. A to czeszy bokserzy, a to zagraniczni piłkarze... Szumne zapowiedzi pozostawały... zapowiedziami, a na boiskach nie było spotkań międzynarodowych.

Dlatego z tym większą przyjemnością musimy stwierdzić, że lekkoatleci czechosłowaccy, to już nie żaden mit — ale żywi ludzie, którzy są już wśród nas w Łodzi i dziś ze stuprocentową pewnością będą startowali w Łodzi na boisku ŁKS-u (g. 18).

Program pierwszego dnia przedstawia się następująco: Bieg na 100 m. w którym weźmie udział doskonały sprinter Pragi — Lerniczka. Bieżnia łódzka jest lepsza od krakowskiej i należy się spodziewać, iż nasz gość uzyska czas poniżej 11 sek. Przeciwko Czechowi stanie koalicja biegaczy polskich z Lipowskim i Polifskim na czele.

Ten sam Lerniczka pobiegnie również na 400 m. w towarzystwie Pryma i Palifskiego.

Największą jednak emocją będzie „rodzinny” pojedynek Stanisławski — Kurpesa na 1500 m. Obaj ci nasi biegacze są w dobrej formie, a że mają tyle doświadczenia... Ale tu jeszcze wtrąci się „ten trzeci” w postaci Czech — Tlapaka... Nadto będą biegli Polacy Galewski i Mirowski.

W skoku w wyż zobaczymy mistrza Czechosłowacji Heusenblasa. Skoczek ten bardzo stylowy — musnął z m. skacząc u siebie w kraju 198 cm. Jest to już wynik „amerykański”.

Co mówią Czesi?

— Nie wiodło mi się w Krakowie — mówi Czech. Tam rozbieg był zbyt krótki. Jestem przekonany, że w Łodzi wyżej skoczę niż w Krakowie.

Grzywacz będzie walczył w Łodzi

Pisaliśmy już dokładnie o zawodach bokserkich, organizowanych w Łodzi w dniu 13 bm. na rzecz Stow. Byłych Więźniów Politycznych obozów niemieckich. Udział do tej imprezy głośno ostatnio mistrz Polski wagi koguciej Grzywacz.

Legia przyjeżdża w najsilniejszym składzie

Warszawska Legia przyjeżdża na mecz piłkarski do Łodzi na rzecz PCK — w swym najsilniejszym składzie. Jak wiadomo drużyna stołeczna posiada groźny atak. Ponieważ i ZZK posiada lotny i groźny zespół napastników — będzie to jakby pojedynek ataków. Tego rodzaju mecze obfitują zawsze w ciekawe momenty... no i w dużą ilość bramek. Spotkanie odbędzie się w czwartek o godz. 18-ej na stadionie ŁKS-u. Ponieważ liczba miejsc na trybunach jest ograniczona, radzimy zaopatrzyć się wcześniej w bilety w przedsprzedaży.

Czy dojdzie do skutku mecz bokserski Łódź-Słask

ŁOZB zaproponował rozegranie meczu Słask-Łódź w boksie w dniu 22 bm. w Łodzi. Związek Śląski jednak tego terminu nie zaakceptował, nie wysuwając nowych propozycji.

Natomiast w dniu 15 bm. przybędzie do Łodzi klubowa drużyna z Zabrze, która zmierzy się z ŁKS-em. W skład tej drużyny wejdą m. in. mistrz Polski — Grzywacz i Szolc.

Old-boy trening

Treningi old-boyów ŁKS-u odbywają się na boisku ŁKS-u raz w tygodniu — w niedzielę o 18-ej.

Rywalami gości będą Kuźmicki, Schutko i Kujawski. W dysku zobaczymy Gierutę, który gotuje się na Oslo i „nabiera formy”. Konkurentem jego będzie Czech — Kalina. Ci sami konkurenci spotkają się w kuli przy udziale łodzianina Piwera, który w tej rywalizacji powinien się zdobyć na wynik dużo powyżej 13 m.

„Wielki chłopak” — jakim jest Kalina, mówi nam:

— Gierutto jest dziś trzeci w Europie. Skrupulatnie notuję wszystkie wyniki powojenne i muszę stwierdzić, że dziś na starym ładzie są tylko od niego lepsi dwaj Szwedzi: Johnson i jeszcze jeden, którego

nazwiska nie pamiętam. Polak wkrótce powinien rzucić powyżej 16 m.

Wreszcie na zakończenie programu odbędzie się: bieg sztafetowy olimpijski oraz lokalna konkurencja w trójsoku przy udziale Kuźmickiego (zimowego mistrza Polski), Kujawskiego i Schmitkego.

Zobaczymy również panie na starcie. A więc w biegu na 100 m. Słomczewska, Modersówna, Makowska. Te same panie będą z sobą rywalizowały w skoku w dal. Jadwiga Wajsówna będzie startowała w rzucie kulą.

Na drugi dzień projektuje się bieg na 200 m. oraz ciekawy rewanżowy pojedy-

nek na 800 m. Stanisławski — Tlapak. Przypuszczalnie odbędzie się również bieg na 5000 m. przy udziale Kurpesy, Ostalskiego i Nowaka. Nadto będą skoki o tyczce, w dal oraz rzuty oszczepem (znów Gierutto).

Panie również się pokażą i rywalizować będą w biegu na 200 m., skoku w wyż oraz dysku.

Wajsówna, która poniosła porażkę w Krakowie, wzięła sobie ją widocznie do serca, gdyż pilnie trenuje i osiąga jakoby na treningach powyżej 38 m. w dysku.

Zresztą — co będziemy dużo mówić: rendez-vous na stadionie ŁKS-u.

„Czarny dzień” łódzkich kolarzy

Na marginesie niedzielnego wyścigu

Miniona niedziela — to „czarny dzień” łódzkich kolarzy. Wyścig, jak wiemy, należał całkowicie do silnego pod każdym względem zespołu warszawskiego. Zrezygnując z manewrów przetasowań szeregi łodzian, uniemożliwiając w ten sposób skuteczne likwidowanie ucieczek. Poza tym i szczęście nie sprzyjało szosowcom łódzkim. Bek przed Łaskiem wycina szprychy. Leśkiewicz starszy trzymający się dzielnie w czołówce, na skutek jakiegoś zamieszania decyduje się na gwałtowny skręt w prawo i... leduje na przydrożnym parkanie. Na szczęście „kraksa” kończy się bez poważniejszych obrażeń. Małe tylko skrzywienie koła, lecz z dalszej jazdy rezygnuje. Pietraszewscy, na których naj-

więcej liczone, również zawiedli. Lucjan na 20 km. przebiega gumę, a brat jego Marian wyjątkowo jest niedysponowany.

Ciągle guma...

— Guma, guma, jak guma? — pytamy, kółka przecież w porządku?

— Tak, ale guma w nogach — wyjaśnia Pietraszewski.

Obserwując tego zawodnika od chwili startu można było zauważyć, że pracuje jakoś ciężko.

Sądził, że się „rozkręci”, ale stało się inaczej.

Honoru Łodzi w czołowej grupie bronił jedynie przez cały czas zdany wyłącznie na własne siły Leśkiewicz Nr. 2. Jednak

i jego wyczerpały ciągle zrywy i szybkie tempo. Tak, że już pod koniec tracił nieco kontakt z czołówką, plasując się na 9 miejscu.

Rewelacją wyścigu był młody kolarz Krakowa Gabrych i można śmiało o nim powiedzieć, że był najpracowitszym zawodnikiem wyścigu. Gabrych z pochodzenia jest łodzianinem. Tu w naszym mieście stawał w kolarstwie pierwsze kroki razem z Bekiem. Gabrych podczas ostatniego wyścigu obficie zaopatrzony był w wodę w specjalnych manierkach, jakie kolarze zwykli zabierać w drogę.

„Latające trybuny”

Wielką przedsiębiorczość wykazali niektórzy kierowcy samochodów ciężarowych, którzy specjalnie udali się na trasę wyścigu. Wykorzystując wielkie zainteresowanie wśród publiczności zaofiarowali miejsca w wozach po tysiąc złotych od osoby. Pomimo wygórowanej ceny amatorów było wielu. Niespotykane dotychczas w wyścigach owe „latające trybuny” sprawiły niesamowity widok i wypełnione do ostatniego miejsca sunęły tuż za czołową grupą.

Dwaj weterani

Starszy Leśkiewicz i Kudlak z Warszawy — wiecie po ile lat liczą? Niech nikogo to nie zdziwi, ale Leśkiewicz ma 43 wiosny, a jego przyjaciel Kudlak jest młodszym zaledwie o 2 miesiące.

Zabawne było jak obaj „starszaki” zetknęli się ze sobą tuż za Pabianicami, w chwili gdy tempo nieco osłabło.

— Hej stary — rzucił pod adresem Kudlaka Leśkiewicz — wyjdź na czoło, pokazujemy „młodzikom” jak się dawniej jeździło.

Kudla nie daje długo na odpowiedź. Zachęcony propozycją rusa na całego, podciągając za sobą Wrzesińskiego i Leśkiewicza.

Próba ta jednak nie dała pożądanego rezultatu, i bezlitośnie zlikwidowana została przez Napierala.

Rodzinna solidarność

Bek po wypadku dopędził drugą grupę. Podjeżdża do jednego ze swych kolegów klubowych proponując zorganizowanie wspólnego pościgu za czołówką.

Niestety otrzymuje odpowiedź negatywną. Okazuje się, że syn owego zawodnika jest w czołowej grupie, a jemu jako ojcu nie wypada gonić członka rodziny i przysparzać mu przez to dalszych rywali. Mowa tu jest jak łatwo się domyśleć jeszcze raz o seniorze Leśkiewiczu. (F.)

Dlaczego Ł. K. S. przegrał?

Wyniki poszczególnych spotkań na Śląsku

Jak już pokrótce donosiliśmy, bokserzy ŁKS-u w osłabionym składzie i zmęczeniu całonocną podróżą przegrali na Śląsku z Batorym 7:9.

Wyniki poszczególnych walk były następujące:

W muszej Stasiak, nie dopilnował wagi i okazało się, że ma dwa kilogramy nadwagi. Oczywiście stracił już dwa punkty przed meczem. W walce towarzyskiej spotkał się z Bazarnikiem. Walka była naogół wyrównana i jak twierdzą miejscowi dziennikarze — Ślązak zasłużył na remis. Publiczność głośno wyrażała swe niezadowolenie z werdyktu sędziów.

W koguciej Pawlak spotkał się z b. ruty-nowanym — już niemłodym Góreckim i walka ta stała na dość słabym poziomie — dała ona wynik remisowy.

W piórkowej Marcinkowski w I-ej rundzie znokautował Skoczka II.

Najlepiej z drużyny łódzkiej zaprezentował się Kowalski, który zademonstrował klasyczny boks i wysoko pokonał Manckiego.

W półśredniej Olejnik zwyciężył Kusza.

W średniej Nowara po wyrównanej walce — ale po nieco lepszym finiszu — wygrał z Rychtelskim, który w dniu tym zaprezentował się zupełnie dobrze.

W półciężkiej Kolonko wygrał z Żylisem.

W ciężkiej nowicjusz ŁKS — Jasiński stawił dzielnie czoło i przegrał tylko nieznacznie z Kubicą.

—o—

Jak mówią w sferach piśmiarskich — Niedzieliowi grozi kara półrocznej dyskwalifikacji, gdyż nie stawiał się na mecz Batory — ŁKS, na skutek czego jego drużyna poniosła porażkę. Ponieważ jest to już nie pierwszy wypadek tego rodzaju, w karierze sportowej tego boksera, więc zostanie on tym surowiej ukarany.

Na bieżniach, boiskach i kortach

Wyniki sportowe ubiegłego tygodnia

Hofman Karol skoczył na zawodach w Poznaniu wzwyż 177 cm, a w rzucie dyskiem uzyskał 40.60 m.

Polska — Czechosłowacja — mecz szermierczy odbył się 7 lipca w Toeplitz. Jugosławia pobiła Czechosłowację w Pucharze Davisa 3:2. W ostatnim dniu, kiedy zresztą zwycięstwo Jugosłowian było już zapewnione Vodicka pobił Miltica (J), a Drohny (Cz) Puncęca.

Consolini (Włochy) ustanowił nowy rekord w dysku rzutem 54.23 m.

Jędrzejowska przegrała w Gliwicach z Węgierką — Kermeczy 6:3, 4:6, 4:6.

Reprezentacja Angielskiej Okup. Armii Nadreńskiej przybywa do Polski na dwa mecze piłkarskie. W dniu 16 bm. Anglicy zagrają z reprezentacją Śląska w Katowicach, a w dniu 18 bm. w Krakowie z zespołem tego miasta.

Dokąd dziś pójdziemy

TEATR WOJSKA POLSKIEGO
ul. Stefana Jaracza 27.

Codziennie o godz. 19. min. 15 „Uczeń diablaka” B. Shaw’a w przekładzie F. Sobienowskiego.

TEATR POWSZECHNY TUR
ul. 11 Listopada 21.

Dziś i codziennie o godz. 19.30 komedia M. Hiera „Szelmowstwo Skapena”, udziałem Jacka Woszczerowicza w popisowej roli Skapena.

TEATR KAMERALNY DOMU ŻOŁNIERZA
Daszyńskiego 34

Dziś o godz. 20-ej aktualna komedia pt. „Produkcja Pana Brandta” Jana Kojewskiego.

TEATR NA PIĘTERKU — Traugutta 1

Codziennie 19.30 „Freuda Teoria Snów” z Romanówną i Kreczmarem 2395

TEATR „SYRENA” W OGRODZIE LETNIM
„BAGATELA” Piotrkowska 94.

Ostatnie dni programu „Wiosenne Rewjendium”. Pocz. o godz. 19.30.

Kasa Teatru „Bagateli” czynna cały dzień.

KINA

„Polonia” (Piotrkowska 67) — „Ukochany”.
„Tęcza” (Piotrkowska 108) — „Piękna płeć”.
„Wielka” (Przejazd 1) — „Piłoci nie zgasi”.
„Adria” (ul. Główna 2) — „Piłoci nie zgasi”.

„Baltyk” (Narutowicza 20) — „Powrót o świcie”.

„Gdynia” (Przejazd 2) — „Pewnej nocy”.

„Hel” (Legionów 2-4) — „Pewnej nocy”.

„Stylowy” (Kilińskiego 124) — „Sklamałam”.

„Robotnik” (Kilińskiego 178) — „Złote cienie”.

„Wolność” (Napiórkowskiego 16) — „Cyrek”.

„Roma” (ul. Rzgowska 84) — „Zaczarowany świat”.

„Zachęta” (Zgierska 26) — „Grzesznicy bez winy”.

„Świt” (Bałucki Rynek 5) — „Złota maska”.

„Oświatowy OM TUR” (Kopernika 8) — „W kramie wiecznych lodów”. Nadprogram: Sen nocy letniej (kukielki).

„Muza” (Ruda Pabianicka) — „Manewry Miłosne”.

„Włóknarz” (Zawadzka 16) — „Zew Pustyni”.

„Przedwiośnie” (Żeromskiego 74-76) — „Ak-torka”.

„Tatry” (Legionów 2/4) — „Niebezpieczna miłość”.

„Rekord” (Rzgowska 2 (Plac Reymonta) — „Kaprys milionerki”.

„Bajka” (Franciszkańska 31) — „Dni i noce”.

Oświatowy — 2 seanse dziennie: godz. 17.18.30. Niedziele i święta 15.30 i 17.

Początek seansów w dni powszednie o godzinie 16.18.20. — W niedziele i święta o godzinie 12.14.16.18.20.

Kina: „Adria”, „Hel”, „Przedwiośnie”, „Roma” rozpoczynają seanse o pół godziny później t. zn. w dni powszednie o godz. 16.30.18.30. i 20.30. w niedziele i święta pierwszy seans o godz. 14.30.

OGROD ZOOLOGICZNY

(Zdrowie, dojazd tramwajem Nr 9) otwarty codziennie od 9 rano do zmierzchu.

WEZWANIE

do wpłacenia pierwszej raty podatku od nieruchomości za 1945 r.

Zarząd Miejski w Łodzi, Wydział Podatkowy, podaje do wiadomości, że zgodnie z art. 15 i nast. dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 10 poz. 126) wszelkiego rodzaju nieruchomości w gminach miejskich podlegają podatkowi od nieruchomości, wynoszącemu 20 proc. czynszu z tytułu najmu za rok ubiegły, jeśli takowy nie przyniósł zł 2.000, a 30 proc. tegoż czynszu, jeśli wyniósł on więcej niż zł 2.000.

Wobec tego i na zasadzie art. 23 cyt. dekretu wzywa się właścicieli nieruchomości do wpłacenia w terminie do dnia 30 czerwca rb. pierwszej raty w wysokości połowy należnego podatku, obliczonego od czynszu najmu za 1945 r.

Wpłaty należy dokonywać:

- a) w Głównej Kasie Miejskiej, ul. Rossevelta 15;
- b) w Kasie Wydziału Podatkowego, Al. T. Kościuszki Nr 1;
- c) w KKO m. Łodzi, Piotrkowska 77, konto Nr 14;
- d) w Narodowym Banku Polskim, Al. T. Kościuszki 14, konto Nr 50;
- e) w Banku Społem, Al. T. Kościuszki 47, konto 37;
- f) w PKO, Al. T. Kościuszki 15, konto Nr VII-5505.

Łódź, dnia 3 czerwca 1946 r.

Za Prezydenta Miasta
(—) Kazimierz Gallas
Wiceprezydent Miasta

OGŁOSZENIA DROBNE

Zaofiarowanie pracy

BUCHALTERÓW samodzielnych poszukuje Łódzkie Zjednoczenie Przemysłu Konfekcyjnego, Piotrkowska 175, II piętro, Wydział Finansowy, godz. 15-16. 2437

Kupno sprzedaż

KUPIĘ trzy aparaty telefoniczne Kilińskiego Nr 148 Sklep galanterijny od 15-18. 2256

KLEJ „Sichel”, krochmal lub inny klej roślinny zakupi Biuro Plakatowania — Piotrkowska Nr 73, tel. 127-90. 2412

ZESZYTY, teczki, skoroszyty, koperty, papiery listowe, kancelaryjne, powielacze, ołówki — poleca hurtowo „Polonia” Cegielińska 1, tel. Nr 257-32. 2834

Zagubione dokumenty

SKRADZIONO książeczkę wojskową Nr 420644 na nazw. st. strz. Drużny Józef, Piramowicza 6. 2455

SKRADZIONO w Kędzyszynie wszystkie dowody osobiste na nazw. Kulesza Józef, 6 Sierpnia 57. 2456

ODCZYTY W „TYGODNIU PCK”

W dniu 4 czerwca rb. o godz. 19 w sali O. Słow. Techników, ul. Piotrkowska 102, Prof. U. Ł. Dr J. Rutkowski wygłosi odczyt n. t. „Krew to cudowna ciecz” (Przetaczanie krwi).

W dniu 6 czerwca rb. o godz. 19 odczyt n. t. „Współczesne metody leczenia chorób zakaźnych” wygłosi Prof. U. Ł. Dr A. Ber.

Wstęp na odczyty bezpłatny.

Komitet „Tygodnia” zaprasza wszystkich zainteresowanych o przybycie na powyższe odczyty.

DYŻURY APTEK

Dzisiejszej nocy dyżurują apteki: Danieleckiego (Piotrkowska 127), Zajaczkiewicza, (Pl. Boerneria 37), Gorczyckiego (Przejazd 59), Karłina (Piłsudskiego 59), Antoniewicza (Szosa Pabianicka 58), Steckla (Łimanowskiego 37).

ZGUBIONO list ewakuacyjny z ZSRR na nazw. wisko Guss Mendel. 2454

ZGUBIONO kartę demobilizacyjną, dowód osobisty, kartę rowerową, metrykę urodzenia na nazwisko Boczek Władysław. 2453

ZGUBIONO palecówkę, zaświadczenie lekarskie na nazw. Dunstel Sabina, Przedziałnia 59/1. 2457

UNIEWAŻNIAM 2 palecówki, Szczepny Władysław, Janina Bracka.

UNIEWAŻNIAM kartę wojskową i palecówkę Wysocki Stefan, Łimanowskiego 217 m. 5. 2450

UNIEWAŻNIAM tymczasowe zaświadczenie parowozowni w Olechowie, Szymczak Józef, Andrzejew. Kolejowa 6. 2458

Lekarze

Dr REICHER, Specjalista chorób wenerycznych. Pohodniewa 26. 1699

Dr med. E. MIKULICZ, Lekarz-dentysta ze Lwowa, specjalista w leczeniu chorób dziąseł i jamy ustnej, ul. Zawadzka 17, tel. 144-45, 1620

Dr B. BOBROWOLSKI, specjalista chorób nerwowych i seksualnych. Przyjmuje 4-7, ul. Kopernika 6, tel. 186-00. 1791

Dr KOWALCZYK JERZY, Choroby skórne — weneryczne. Żeromskiego 41/1. Przyjmuje 3-6. Tel. 150-53. 1787

Dr LIBO ALEKSANDER choroby uszu, gardła i nosa. Przejazd 6. Od 8-10 i 4-6 pp. Telefon 101-50. 2007

Dr L. RÓŻYCKI, specjalista chorób kobiecych i akuszerji, ul. Legionów 9, tel. 166-29, przyjmuje 1-6. 2375

Dr med. B. TOLCZYŃSKI, Starszy asystent Uniwersytetu Łódzkiego, specjalista chorób uszu, nosa i gardła. Sienkiewicza 37, przyjmuje od 3-7 pp. Tel. 260-01. 2452

Program radiowy na dziś

14.00 Dzień, popołudnie, 14.30, Informacje.
14.40 Z Łodzi Płyty, 14.55 Pog. sportowa J. Niecieckiego, 15.05 Rezerwa, 15.10 „W 80-lą rocznicę premiery „Sprzedanej narzeczonej” Fr. Smetany, w oprac. B. Busiakiewicza, 15.30 Wiadom. z miasta i prowincji, 15.35 „Karol Darwin” — pog. A. Kasprówicza, 15.45 Płyty, 16.00 Z W-wy Słuch, dla dzieci, 16.20 Koncert, 16.40 Sprawozdanie, 16.55 Reportaż, 17.20 Koncert, 17.50 „Odbudowujemy Warszawę”, 17.55 Z Łodzi Audyc. robotnicza: 1) „Miłość poetów” — szkic psychol.-liter. w oprac. J. Pogoń-Sli-zowskiego, 2) Monolog Esjota pt. „Sabotaż”, 3) Płyty, 18.30 Z W-wy „Nauka przy głosni-ku”, 19.00 Koncert, 19.30 Dzień, wiecz. 20.00 Z Katowic Koncert, 20.45 Z Łodzi „Gdyby Szekspir żył dzisiaj!” — fantazja liter. p/g Dumsa-ly w oprac. M. Piechaja, 21.00 Przegląd wyda-wnictw w oprac. Z. Oselenia, 21.10 Recital śpie-waczy Halszki Baciewiczówny, akomp. K. Ba-ciewicz, 21.30 Koncert Życzeń, 22.00 Z Krako-wa Koncert rozrywkowy, 22.30 Z Łodzi Ko-mun. o pogodzie, 22.32 Skrz. poszukiwania ro-dzin, 23.00 Z W-wy Ostatnie wiadom. dzień, wiecz. 23.25 Program na jutro, 23.35 Z Łodzi Progr. na jutro. Zakończenie audycji i Hymn do 23.40.

PRZETARG

Zarząd Miejski w Łodzi ogłasza przetarg pu-bliczny na wykonanie przyłączenia instalacji wodociągowej w budynku przy ul. Sienkiewi-cza 9 do miejskiej sieci wodociągowej.

Oferty pisemne odpowiadające treści kosztor-ysu ślepego należy składać w Dziale Techni-cznym — Piotrkowska Nr 64, I piętro w poko-ju Nr 5, do dnia 12 czerwca 1946 r. do godz. 11-ej przed południem w kopercie należyście zamkniętej z napisem: „Oferta na wykonanie przyłączenia instalacji wodociągowej w budyn-ku przy ul. Sienkiewicza 9 do miejskiej sieci wodociągowej”.

Szczegółowe informacje oraz ślepe kosztor-ysy za opłatą 20 zł, otrzymać można w Dziale Technicznym, Oddziale Instalacyjnym ul. Piotr-kowska, I piętro, pokój Nr 42. Otwarcie ofert nastąpi w tym samym dniu o godz. 10.

Wadium przetargowe, zgodnie z przepisami w wysokości zł. 1.500,— należy złożyć w ka-sie Zarządu Miejskiego ul. Piotrkowska 98, a kwit. dołączyć do oferty. Zarząd Miejski za-strzega sobie prawo wyboru ofert lub unie-ważnienia przetargu bez podania powodu, o-ras branie pod uwagę tylko tych firm, które okażą się dowodem wpłacenia Pożyczki Odbu-dowy lub zaświadczeniem o zwolnieniu z wpla-ty.

Łódź, dnia 3 czerwca 1946 r.

Zarząd Miejski w Łodzi

SZKOŁA TAŃCÓW
TOWARZYSKICHWładysława Cyrulskiego
Łódź, ul. Kilińskiego 85.

Przyjmuje zgłoszenia na tańce naro-dowe i nowoczesne codziennie od godz. 5-9 wieczorem.

Andrzej Zański

Powieść o życiu Łodzi—przed wojną, podczas okupacji i po wyzwoleniu

Stosunki między ojcem a synem nie by-ły nigdy najlepsze. Stary robotnik był za twardy dla Józka, w jego dzieciństwie. Wspomnienie tamtych czasów rzuciło też między nich cień. Syn odnosił się do ojca z szacunkiem, ale nie okazywał mu nigdy tego serca, jakie miał dla matki.

Nieraz bolał nad tym Piotr Mroczek. Ucieszył się więc szczerze, kiedy zauwa-żył, że po powrocie z wojska Józek jak-gdyby się zmienił i chociaż nie okazywał mu specjalnej czułości, odnosił się do nie-go bardzo serdecznie.

Zresztą młody rezerwista mało przesia-dywał w domu. Dziewczyna, którą poznał jeszcze przed wojskiem, pozostała mu wierną, tak, że chłopak, traktując sprawę poważnie, miał zamiar ożenić się z nią wkrótce i założyć własne ognisko domowe.

Ubiegłej niedzieli przyprowadził Józek do domu ładną dwudziestoletnią dziew-czynę, ubraną skromnie, ale gustownie i przedstawił ją:

— To Zosia, moja narzeczona.

Mroczek, niepoprawny konserwatysta,

chciał coś powiedzieć na temat zwyczajów jakie panowały kiedyś za jego młodości na wsi, kiedy to syn, zanim się żaręczył, prosił najpierw rodziców o pozwolenie. Machnął jednak potem ręką.

Niech młodość płynie własnym wartkim prądem. On jest za stary, ażeby zatrzymać jej bieg. Tyle lat walczył z Józkiem, chcąc urobić go na swoją modłę. Rezulta-tem tego były tylko niepotrzebne kwasy i dramatyczne niewiedle konflikty, odda-lające ojca od syna. Starcia zupełnie ja-łowe, skoro Józek zachował i tak w pełni swoją indywidualność.

Pocóż więc teraz wznowiać cichnącą już walkę nowymi pretensjami, zrodzonymi ze zbyt wielkich rygorów i ojcowskiej ambi-cji?

Więc też Mroczek skapitulował i za-miał — idąc za impulsem chwili — rzucić synowi cierpkie jakieś słowo — uśmie-cha się blade do swojej przyszłej syno-wej.

Sam nawet nie wiedział, że uśmiech ten, rozjaśniony przelotnie zmęczone jego

oczy, rozproszył resztę niechęci, drzemią-cych na dnie serca Józkowego. I oto do-rosły jego syn po raz pierwszy w życiu ruchem bardzo popętał wzięty go pod ra-mię i powiedział głośno do narzeczonej:

— Musisz, Zosiu zawsze kochać i szano-wać mojego ojca, bo choć kiedyś był dla mnie może trochę twardy, wiem jednak dobrze, że nie ma na świecie drugiego tak zacnego i uczciwego człowieka jak on!

Tak to po latach walk, swarów i nie-chęci dwaj mężczyźni — ojciec i syn — spojrzeli sobie w oczy jak prawdziwi przy-jaciele. Między nimi zaś stała drobna, ład-na dziewczyna, która odtąd już wejdzie na zawsze w rodzinę Mroczków, ażeby swoją jasnością radować stare oczy Piotra. A Piotr kochać ją będzie choćby tylko dlatego, że w tej chwili, kiedy zjawiała się w jego domu, odzyskał już na zawsze ser-ce syna.

Mroczkowa jest naturą mało skompliko-waną, nie ma w niej żadnych psycholo-gicznych załamań. Przyszłą synową wita z chłopską prostotą i szczerością jak praw-dziwą córkę. Bo i jakżeż inaczej ma przy-jąć tę, której szczęściem będzie szczęście jej jedynaka?

A kiedy Józek dodaje, że ślub ich odbę-dzie się niedługo, matka (jak to stara matka) uciera szybko łzę.

— Niech Bóg da wam wiele, wiele szczę-ścia — mówi tklawie. I wzdycha, bo przy-pomina jej się, że nie tak dawno jeszcze marzyła o innym weselu... o innym ślubie. Spogląda więc z ukosa na zmierzowaną twarz Hanki witającej się serdecznie z przyszłą bratową — i znowu szybko ociera łzę.

Mroczkowa nie rozmawia na ten temat z córką, niemniej wie dobrze, co się dzie-je w Hanczyńskim sercu.

Melancholijne zadumania, cicha apatia, smutne roztargnienie, szukanie samotno-ści, wszystko to są symptomy, świadczące, że Hanka wciąż jeszcze nie umie zapom-nieć.

Żeby przynajmniej należała do natur, wyznających zasadę, iż klin należy wybić klinem!

Gdyby szukała wesołego towarzystwa i rozrywki, możeby prędzej znalazła uko-nienie dla swoich tęsknot. Ona jednak tak, jak kochała skrycie, nie dzieląc się z ni-kim swoim szczęściem, tak i teraz, zgo-dnie ze swoją naturą, cierpi pocichu, nie zwierając się przed obcymi, ani nie szu-kając łatwego pocieszenia.

Strannie unika tych ulic, gdzie o pewnej porze mogłaby przypadkowo spotkać się z inżynierem Orszewskim. Czasem ma je-dnak przemożną chęć, ażeby koło czwar-tej kiedy Zbigniew wychodzi z biura, sta-nąć opodal w jakiejś zacisznej branie i bo-daj zdaleka zobaczyć, jak ukochany jej przejeżdżać będzie swoim Essexem.

A może to nie będzie „Essex”, ale tam-ta elegancka limuzyna koloru kości sło-niowej, przy której kierownicy siedzieć będzie pewna złotowłosa pani w jasnonie-bieskim albo szafirowym kapelusiku?

Nie, Hanka nie chce z własnej woli po-większać swojej męki. Lepiej będzie po-powrócić z pracy, usiąść w malutkim ogródku i zagłębić się w czytaniu milej książki.
(D. c.n.)Redaktor naczelny: K. Bogusławski
D-09802

Adres Redakcji i Administracji: Łódź, Piotrkowska 102a, Telefony: 129-13, 137-47.

Redaktor przyjmuje codziennie od godz. 16-18, tel. 112-60

Wydawca: Spółdzielnia Wydawnicza

„EXPRESS ILLUSTRACYJNY”

DZIAŁ OGŁOSZEN: Piotrkowska 102a. — Ceny ogłoszeń: Drobne — za wyraz petiowy poza tekstem — 5 zł. Inne ogłoszenia za milimetr — szpalte, poza tekstem, zł. 20.—

W numerach niedzielnych i świątecznych — 50 proc. drożej.

Odbito w drukarni Spółdzielni „Czytelnik” Nr. 4 — Łódź, Zwirki 2.